

İddia: anayasal düzeni ortadan kaldırmaya teşebbüs etme, Türkiye büyük millet meclisini ortadan kaldırmaya veya görevini yapmasını engellemeye teşebbüs etme, Türkiye cumhuriyeti hükümetini ortadan kaldırmaya veya görevini yapmasını engellemeye teşebbüs etme, silahlı terör örgütüne üye olma iddiasıyla ayrı ayrı üç kez ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası, 15 yıla kadar hapis cezası isteniyor...

Giriş...

Sayın mahkeme heyeti, ses ve görüntülü sistem üzerinden değil de bizzat huzurunuzda çıkmak isterdim. Ancak, geçirdiğim bir dizi ciddi rahatsızlıklar nedeniyle Ankara'da SEGBİS üzerinden savunmamı yapmak zorunda kaldığımı not düşmek istiyorum.

Sayın mahkeme heyeti, savunmam iki bölümden oluşacaktır.

Birinci bölümde; sayın savcılık makamının şahsıma yönelik tek bir delil dahi olmaksızın, toptancı bir yaklaşımla diğer sanıklarla birlikte bana da yönelttiği suçlamaların gerçeğe aykırı olduğunu, haksız yere bana yöneltildiğini açıklayarak cevap vereceğim. Şahsıma yönelik suçlamaları ortadan kaldırmaya çalışacağım.

İkinci bölümde; hukukun en önemli ve temel ilkeleri arasında yer alan ve ceza yargılamasının da evrensel nitelikli "suç ve cezanın şahsiliği" ilkesinin bu yargılama kapsamında, sayın savcılık makamının iddianamesiyle ağır bir şekilde ihlal edildiğini ortaya koymaya çalışacağım.

Bu bağlamda bana isnat edilen ve toptancı bir yaklaşım sonucu olduğuna inandığım iddianamede yer alan hususların, savunmanın temelini oluşturan "adil yargılanma" evrensel ilkesi kapsamı çerçevesinde doğru olmadığını sayın mahkemeniz heyetine kanıtlamaya çalışacağım.

Ayrıca tanımadığım, bilmediğim, asla yaşamadığım ve yaşamayacağım hayali bir dünyadan yola çıkılarak şahsıma ağır suçlamalar yöneltilmektedir. Bu suçlamaların ceza hukukuna ve yargılama usullerine aykırı olduğunu dikkatinize getirmek isterim.

İddianamenin içeriğine bakıldığında da, kişisel yaşamım ve profesyonel meslek hayatım nazara alındığında asla ve hiçbir şekilde gerçeklerle ilgisi, bağlantısı olmayan "kurgu"lar dünyası ile karşı karşıya geldiğimi belirtmem izin vermenizi de saygılarımla arz ederim.

Tek bir delil olmadan ceza davası açılabilmiş İddianame ve eklerinde şahsıma yönelik tek bir delil dahi olmadan bir ceza davası açılabilmiş olmasını dikkatlerinize sunmak istiyorum.

"anayasal düzeni ortadan kaldırmaya teşebbüs etme" ve ona eşlik eden diğer suç isnatları, son derece ciddi ve ağır suçlamalardır. Dolayısıyla bu ağır suçlamaları içeren bir iddianamenin somut delillere dayanması ve davanın bu delillere bağlı olarak açılması gerekirdi. Çünkü, ceza hukuku somut verilere ve delillere yer verir.

Ek olarak, sayın savcılık makamı, kolektif bir suçlama getirmiş ve beni de diğer sanıklarla birlikte darbeye ilişkilendirmiş. Yetmemiş, silahlı terör örgütüne üyelikle de suçlayıp, hakkımda 3'er kez ağırlaştırılmış müebbet ve 15 yıla kadar hapis cezası talep etmiştir.

Suçlama şok edici, delil yok

İddianame ve eklerinde, bu şok edici suçlamaya ve inanması güç ağır ceza talebine hukuken karşılık verecek tek bir delil konmamıştır. Üstelik şahsıma karşı toptancı bir kolektif suçlama getirilmiştir. "delilsiz suç olmaz," "suç ve cezanın şahsiliği," ve "başkalarının işlediği suçlardan dolayı sorumlu olmama" gibi hukukun evrensel ilkelerinin iddianame hazırlanırken unutulduğu ya da ihlal edildiği çok açık ortadadır!

Benim bu iddianamede neden yer aldığım konusunun cevabı yok.

İddianamenin bana isnat edilen suçlamalar ile hiçbir bağı yok

Duruşmaya hazırlanırken tek bir soyut ya da somut delil olmadan nasıl bir savunma hazırlayacağım konusunda bir hayli bocaladım. Franz Kafka'nın, dava kitabının kahramanı Josef K. gibi neyle suçlandığımı bilmediğim bir davada nasıl bir savunma yapmam gerektiği konusunda düşünüp durdum.

İddianame ve eklerinde, Zaman'dan, üstelik de o gazetede çalışmadığım bir dönemden bana ait olduğu iddia edilen 3 satır alıntının dışında heyetinizi suçlu olduğuma ikna etmeye yeterli hiçbir delil ya da kanıt bulunmamaktadır! İnanılması güç bir durumla karşı karşıyayız sayın hakim!!.

İddianamenin 42'nci sayfasında, savcının bana ait olduğunu iddia ederek atıfta bulunduğu ancak hangi makalemde olduğu belirtilmeyen şu cümleye bakalım:

"...vatandaşın halen görüşünden, inanışından dolayı fişlendiği korkusunu yaşamasını tehlikeli buluyorum.....bu ancak eski komünist ülkelerde, az gelişmiş diktatörlüğün olduğu ülkelerde yapılır." Böylece savcıya göre, ben, FETÖ algısını derinleştirmeyi hedefliyordum. ! Nasıl bir algı o da belirtilmiyor.

Birinci husus; ancak, bu alıntı niçin yapılmış? Hangi suçlamanın temelini oluşturmaktadır? Darbe teşebbüsünde bulunan bir zihniyetle, örgütle, yapıyla, liderle nasıl bir bağlantısı vardır? Bu cümle neyin kanıtıdır? Cevap yok, belli değil.

İkinci husus, esasında daha da vahim olan, bana ait olduğu iddia edilen yukarıdaki ifadelerin, 18 Ocak 2014 tarihli zaman gazetesinde yayımlandığının belirtilmesidir. ne varki, ben o tarihte zaman gazetesinde yazı yazmıyordum. Bu gazetede, 14 Mayıs 2014'ten başlayarak Mart 2016'ya kadar yani 2 yıldan az bir süre çalıştım..bu husus da iddianamenin zayıf bir biçimde hazırlandığının bir diğer tezahürüdür.

Bir yazı içinden çekilip alınan cümleden darbe suçunun en esaslı unsuru olan cebir ve şiddet unsuru gerçekleşmiş olmuyor. İliyet bağı yok, nedensellik ve elverişlilik unsuru yok.

(Avukatım ve ben, 18 Ocak 2014'te zaman gazetesinde çalışmadığımı ve hangi tarihte yazmaya başladığımı delillendiren gazete kütürünü savunmamla birlikte ayrı ayrı mahkemenize sunmuş bulunuyoruz.)

Hakkımda hiçbir delil olmadan dava açılmış olduğunu dikkatinize getirdikten sonra yine tek bir delil ortaya konmadan tarafıma da yöneltilen suçlamalara yönelik cevaplarıma izninizle geçmek istiyorum.

I. Bölüm- suçlamalar

1. A

Darbecilik suçlaması

Suçlamalardan ilkinde bakalım: İstanbul 4. Sulh ceza hakimliği, 30 Temmuz 2016 tarihinde hiçbir somut delile dayanmadan, silahlı terör örgütüne üye olma)(FETÖ/PDY) suç isnadı ile hakkımda tutuklama kararı vermişti. Bu hususu öncelikle not düşmek istiyorum... iddia edilen örgüt üyeliği suç vasfının lehime değişme ihtimali bulunması nedeniyle adli kontrol şartıyla Ekim 2016 tarihinde tahliye oldum.

Paradoksal bir biçimde, şimdi iddianameye, anayasal düzeni ortadan kaldırmaya teşebbüs etme, Türkiye büyük millet meclisini ve Türkiye cumhuriyeti hükümetini ortadan kaldırmaya veya görevini yapmasını engellemeye teşebbüs etme gibi kollektif suçlamaların dışında bana isnat edilen bir başka suçlama daha da vahim bir başka suç, darbe çağrısında bulunmak suçu eklenmiş. Üstelik toptancı bir bakış açısıyla ."Sanıkların askeri darbe çağrısında bulunmaktan çekinmedikleri" ifadesi ile

(iddianameden: b.2,9. FETÖ-PDY medyasının darbe çağrılarını s. 50...) "sanıkların" yani bunca kişinin hep birden aynı eylemi yaptıkları varsayılıyor.

Önce, şu tespiti yapmalıyım: çağrıda bulunma eylemi ithamı 2000'li yıllara kadar dayandırıldığı için maddi olarak doğru değil. Ben o tarihlerde zaman gazetesine yazı yazmıyordum. Hiçbir ilintim yoktu. Yani, sayın mahkeme heyeti; isnat edilen suçu kanıtlayacak bir maddi delil bulma çabasına girilmeksizin kişiliğime, meslek onuruma, haklarıma ağır saldırı niteliğinde bir suçlama yapılabiliyor.

Silahlı bir terör örgütüne üye olarak darbe çağrısında bulunmuşum ve bir darbe teşebbüsüne dahilim olmuş ama nasıl, hangi yollarla, mekanizmalarla, ifadelerle, hangi somut eylemlerimle, hangi tarihte, hangi şiddet ve cebir eylemiyle bunlar belli değil.

1.b

Lale'nin "gerçeği" darbe karşıtlığıdır. Sayın savcılık makamının, tasvir ettiği dünya ile bir bağı yoktur.

Darbe teşebbüsüne dâhil olma ve katkıda bulunma suçlamasına nasıl cevap vereceğim? Nasıl verebilirim? Tek bildiğim yolla, yani Lale'nin 37 yıllık gazetecilik kariyerinde yaşadığı ve soluduğu gerçek dünyasına ve hiç sapmadan izlediği çizgiye geri dönerek. Şimdi bunu yapacağım.

Genel olarak Türkiye'nin demokrasi ve yapısal sorunlarına eğilen yazılar yazıyorum. Asker-sivil ilişkileri benim uzmanlık alanımın en başında gelmektedir. İddia makamının, uzmanlık alanımın en tepesinde yer alan bir konuya dair yazdıklarımı iyice taraması gerekirdi. Tarasaydı bugün burada olmayacaktım. Çünkü Lale'nin gerek özel hayatında gerekse araştırmacı- gazeteci kimliğiyle tanıyanların, bilenlerin ve yazılarını okuyanların üzerinde tereddütsüz anlaşacağı en berrak gerçek darbe karşıtlığıdır.

Daha da ileriye giderek diyebilirim ki benim, hem özel hem de kamusal kimliğini tanımlayan olmazsa olmaz nitelik, askeri vesayete ve darblere karşı oluşum ve silahlı gücün seçilmişler tarafından denetlenebilmesine ve anayasal nizamın şiddet yolu ile yerinden oynatılmamasına duyduğum koşulsuz inançtır. Dolayısıyla 15 Temmuz'daki acımasız, vahşi, kabul edilemez darbe teşebbüsüyle ilişkilendirilmem, bu kapsamda özel ve profesyonel yaşamıma aykırı ve mantık dışı bir iddiadır. Hayatın olağan ayışına aykırıdır. Savcılık iddianamesine karşı vereceğim cevap o kadar açık ve nettir ki bu berrak gerçeğin görülmemesi beni adeta şoke ediyor.

Alıntılar

İddianamenin bana isnat ettiği "darbeye duhul" suçlamasına cevap olarak beni tanıyan hemen herkesin üzerinde birleştiği askeri vesayet karşıtı, dürüst ve demokrat gazeteci kimliğimi tasvir eden bazı alıntılar okumak istiyorum ki bunlar tartışılmaz bir gerçek olarak kayda geçsin; bir akademisyen dostum t24 sitesine ağustos 2016'da benimle ilgili yazdığı yazıda, sanırım beni övme kaygısından değil beni isabetle özetlemeye çalışma kaygısından hareket etmiş ve şunları söylemiş:

"lale inanılmaz cesur ve bilgili, "örgütsüz" ve tek başına mücadele ederek hayatını kazanmaya çalışan bir kadın gazetecinin 37 yıldır bıçak sırtında inşa ettiği dürüst kariyerinin bir gecede yerle yeksan edilebileceğini gösteren bir örnek olsun. Lale'nin hikayesi Türkiye'nin içinden geçtiği badireye "düşünerek ve yazarak" tanıklık ederken, haksız ve acımasız bir suçlamaya maruz kalarak "şüpheli"ye dönüştürülen bir gazetecinin hikayesi. O kadar haksız ve beklenmedik ki gözaltına alındığında, çok ciddi bir hastalığı olmasına rağmen çantasını ve ilaçlarını alma içgüdüsunü bile kullanamamış."

Yine, beni ne övmeye, ne yermeye ne de aklamaya çalışmayan, sadece "kim" olduğumu, nerede durduğumu, neleri yapmaya neleri ise yapmamaya kadir

olduğumu anlatan bir başka ifade hürriyet yazarı ahmet hakan'dan 13 eylül 2016 tarihli, "kurban bayramı vesilesiyle tutuklu gazetecilere dair," alt başlıklı yazısında gelmiş:

"lale kemal (sarıbrahimoğlu): Demokrat, muhalif, liberal bir gazetecidir. Demokrasi adına yakın zamana kadar iktidarı desteklemiştir. Zaman gazetesinde kısa bir süre yazmıştır. Suçu budur. Bundan ibarettir. Böyle bir suçlamayla tutuklanması, vicdanları sızlatmaktadır."

Mesleği araştırmak, düşünmek ve yazmak olan bir kişiyim. Bu ülkenin belleğinin bir yerlerinde küçücük bir "iz" bırakacak isem, bu iz biraz önce okuduğum alıntılarında işaret ettiği askerin siyasete karışmaması geleneğini yüksek sesle savunan demokrat kişiliğimin çizdiği bir iz olacaktır. Gazetecilik yaşamımın en az 30 yılını bu topraklarda hiç eksilmeyen müdahale potansiyeline ve geleneğine karşı savaşıyor geçirdiğimi söylemem bir abartı sayılmamalı. Sivil-asker ilişkilerinin demokratik bir raya oturması ve askeri bürokrasinin seçilmiş iktidarlarca denetlenebilmesi, kariyerime damgasını vuran en temel dava olagelmıştır.

1.c

Darbe karşıtlığıma ilişkin faaliyetlerim

AK Parti iktidarının, 2002 yılı seçimlerinin ardından uygulamaya koyduğu askeri ve sivil reform politikalarına, demokratik hukuk devletine en nihayetinde kavuşacağımız inancıyla gerek yurt içinde gerekse yurt dışında yayımlanan yazılarımla destek verdim.

Bugün, gerek yurt içinde gerekse yurt dışındaki üniversitelerde, sivil toplum ve düşünce kuruluşlarında çalışan birçok araştırmacı, gerek sivil-asker ilişkileri gerekse askeri bürokrasinin stratejileri ve teknolojik alandaki statüsünü ve ilişkilerini içeren makale, rapor ve tezlerinde benim çalışmalarımı kullanmıştır, kullanmaktadır.

Bunun sebebi çalışmalarımın ciddi nitelikte olması ve araştırmaya dayanmasıdır.. Yazılarımla değerli bilimsel niteliğidir.

TESEV yayınları

Bu çalışmalarımın birçok örneği mevcuttur. Hükümetin reform politikalarına katkı amacıyla, merkezi İstanbul'da olan TESEV isimli sivil toplum kuruluşu ile merkezi Cenevre'de olan, ve Türkiye'nin resmen üye olduğu "silahlı kuvvetlerin demokratik kontrolü" adlı "uluslar arası örgüt" sıfatını taşıyan kuruluşun işbirliği ile 2006 yılında yayımlanan ve Türkiye'nin güvenlik sektörünü mercek altına alan cumhuriyet tarihinin ilk sistematik "almanağına," Türk silahlı kuvvetleri ve jandarma genel komutanlığı üzerine yazdığım iki makale ile katkıda bulundum.

JDW

Darbe karşıtı faaliyetimin ikinci önemli ayağı, 20 yılı aşkın bir süredir türkiye muhabirliğini yaptığım merkezi İngiltere'de bulunan Jane's Defence Weekly (JDW) dergisinde yayınlanan makalelerim ve raporlarımdır. JDW, dünyanın en eski askeri dergisi olmasının yanı sıra en prestijli yayın organları arasında yer alır.

Bu dergi, Türk silahlı kuvvetleri dahil dünya ordularının referans kitabıdır. Bu dergide yazabilmek için askeri bilim ve askeri teknoloji konularında uluslararası düzeyde bilgi-ve uzmanlığa sahip olmak gerekir.

(bu dergi editörünün hakkımda yazdığı referans mektubunun ingilizce ve türkçe örnekleri ,avukatım tarafından savunmama ek olarak 13.ncu ağır ceza mahkemesine verilmiş bulunuyor.ben de yazılı olarak sunduğum bu savunmamın ekinde aynı referans mektubunu sayın mahkemenize sunuyorum)

Sayıştay raporum

Dahası, askeri harcamaların da diğer kamu harcamaları gibi seçilmiş otorite ve parlamento tarafından denetlenmesi konusu üstünde çalıştım ve bu denetlemeyi

üstlenecek sayıştay kurumu konusunda rapor yazdım. Bu rapor, yine tesev tarafından 2012 yılında yayımlandı. Birçok araştırmacı yayınlarında bu raporu kullandı ve kullanmaya devam etmekte. (zayıf kalan meclis iradesi: yeni sayıştay yasası ve askeri harcamaların denetimi, lale kemal / 18 aralık 2012, tesev yayınları)

Türkiye’de savunma sanayiinin tarihi ve bu sektörde faaliyet gösteren firmalara dair kitabım ingiltere’de ingilizce dilinde yayımlandı. (merkezi ingiltere’deki smı adlı kuruluş tarafından 1999 yılında ingilizce dilinde yayımlanmış olan “turkish defence procurement, joint ventures and offset agreements...the international guide to the turkish defence industry.”)

Stratejik konulara ilginin bir göstergesi olan ve bana, 1997 yılında bülent dikmener jüri özel ödülü kazandıran, “kurt kapanında kısır siyaset-gizli belgelerle boru hattı bozgunu” adlı türkçe kitabım da bulunuyor

1.d

darbe karşıtlığım:

Yazılarımı okuyanlar bilecektir: “15 temmuzvari bir kalkışmayı engellemenin teknik ve siyasal yolu askeri vesayeti sona erdirmeye adına yapılan demokratik reformları yarım bırakmamaktır” tezini savunageldim.

İktidarın başlangıçtaki reformlarına destek vermeyi sürdürdüm. Bu reformlar kesintisiz sürdürülebilseydi 15 temmuz darbe teşebbüsü asla gerçekleşmezdi düşüncesinde olduğumu belirtmeliyim.

Kanlı darbeden iki gün sonra 17 temmuz günü “komutanları darbeye ikna edemediler,” başlığıyla yazdığım yazıda, 15 temmuz kalkışmasının temel nedenlerinden birinin hükümetin askeri vesayeti sonlandıramamış olması olduğunu açıkça ifade ettiğimi belirtmek isterim.

(avukatım ve ben, bu yazılarımı savunma dosyama ekli olarak 13. Ağır ceza mahkemesi’ne ayrı ayrı verdik.)

Bakan fikri ışık görüşlerimi doğruluyor

“15 Temmuz’un arka planında seçilmiş hükümetin tsk üzerinde yerleştiği demokratik denetimin tamamlanmamış olması hususu yatmaktadır,” düşüncesini sürdürüyorum.

Nitekim bu düşüncemi doğrulayan bir bakan da çıktı. Dönemin milli savunma bakanı sayın fikri ışık, benim savunageldiğim silahlı kuvvetlerin demokratik sivil denetimi kavramının değerini ve hükümetin bu meseleyi çözme konusunda başarısız kaldığını açıkça ifade etmiştir..

Ne zaman mı? Ancak 15 temmuz darbe girişimi sonrasında: bakın sayın bakan ne diyor?

“ peki, sorumlu kim? Burada çok ciddi sistemik bir eksik var; o da türk silahlı kuvvetlerinin demokratik denetiminin maalesef yeterince yapılmaması. Dünyanın hiçbir demokratik ülkesi eline silah verdiği bir kurumunu yeterince denetimsiz bırakamaz. Denetimi yapmadığımız zaman başımıza nelerin geldiğini görmek durumundayız. Bu, türk silahlı kuvvetlerinde maalesef 1960 darbesiyle başlayan Türk silahlıkuvvetlerini sivil otoritenin, millî iradenin denetiminin dışında tutan hatta zaman zaman sorgulanamaz pozisyonuna getiren anlayıştan kaynaklanmıştır.”

(milli savunma bakan sayın fikri ışık, tbmm plan ve bütçe komisyonu’nun , 11-kasım 2016’da, 2017 yılı milli savunma bakanlığı ve savunma sanayi müsteşarlığı bütçe görüşmeleri sırasında yaptığı konuşma)

Dolayısıyla, 15 temmuzdan sonra hükümetin hızla uygulamaya koyduğu askeri reformlar, benim yıllardır yazılarımda dile getirdiğim askeriye üzerinde kurulması gereken denetim reformu teziyle bire bir örtüşmektedir.

1.e

İntikam

Darbe karşıtlığının bir başka kanıtı: bugün, huzurunuzda oluşumun nedeni kariyerim boyunca darbeci hevesi olanlara ters düşmemdir”.

Darbe karşıtı kişiliğim bağlamında ek bir hususa daha dikkatinizi çekmek isterim: silahlı kuvvetlerin demokratik kontrolü kavramını türk kamuoyunun dikkatine sunan ilk gazeteci olarak mücadelemi yaparken siyasetin merkezinde olmayı ve şu veya bu şekilde müdahale etmeyi bir alışkanlık haline getirmiş olan bazı askerlerin de düşmanlığını kazandığımı not etmeliyim. Bu mücadelemın bedelini mesleki kariyerimde ağır ödedim; askerin sürekli baskısı altında kaldım. Askeri vesayetin sonlanması yolunda yazdığım yazılar yüzünden ana akım medyada uzun yıllar iş bulamadım ve asker tarafından andıçlandım...ama yine de doğru bildiğim yoldan şaşmadım.

Bugün burada, huzurunuzda delilsiz, mesnetsiz ve gerekçesiz yargılanıyor olmamın gerisinde bu düşmanlığın da rolü olduğunu düşünüyorum.

Hal böyle iken, ve bir darbe teşebbüsü içinde olmamım hayal bile edilemeyeceğinin kanıtı olan binlerce makalem, köşe yazım, ve raporlar, savcılık makamına sunulmuş iken bu aksi-kanıtlar adeta yokmuş gibi davranılmıştır. Ve benim darbe hazırlayan-planlayan-icra eden ve iktidara gelip oturmayı tasarlayan askeri ve siyasal bir örgütle ilişkimin ya da temasımın olduğu iması-suçlaması-iddiası yapılmıştır. Bu suçlamanın tersini kanıtlayan deliller varken bunlar görmezlikten gelinmiştir. Nedeni ne olursa olsun, her halükarda, adalet adına inanılması güç bir durumla karşı karşıyayım.

İddianame hazırlanırken Lale'yi lale yapan değerlere bir göz atabilseydi (yayınlarımın tümü okunsaydı bile demiyorum) bir darbe teşebbüsünün içinde yer alma suçlamasının tam tersinin varit olduğunu yani lale'nin bugün burada, siz sayın mahkeme heyeti önünde oluş nedeninin büyük ihtimalle darbe geleneğini şiar edinen bazı çevrelerin intikam hırsı olduğunu görecekti.

2.

Örgüt hiyerarşisi içinde yer almak suçlaması

Sayın mahkeme heyetine; toptancı bir suçlamayla bana da yöneltilen ama tek bir delil dahi içermeyen 15 temmuz darbe teşebbüsüne müdahil olmak suçlamasının haksızlığını açıkça kanıtladığımı düşünüyorum.

Şimdi buna ek olarak getirilen bir ikinci önemli suçlamaya geçelim: iddianamenin 17. Sayfasında (a.4.) Fetö/pdy'nin hiyerarşik yapısı anlatılırken,tüm sanıkların, sıkı disiplin içinde ve hiyerarşik bir yapıda hareket ettikleri iddia edilmekte. Kısacası yine toptan bir anlayışla sanıkların tümünü kapsadığı iddia edilen bir suç. Suçun şahsiliği ilkesi tarumar edilerek bana da isnat edilmekte. Kısacası, lale, “ örgüt hiyerarşisi içinde yer almakla” suçlanmakta. ...

herhangi bir hiyerarşik yapıda yer alma iddiası gerek çok uzun yıllar parlamentoda yer almış bir babanın evladı olarak aile geleneğine aykırı olması, gerekse biraz önce anlattığım gazetecilik tarihimin 37 yıldır yerinden oynamayan, milim değişmeyen demokratik çizgim nedeniyle mümkün değildir, inanılmaz bir suçlamadır, anlaşılması mümkün değildir.

Örgütün hiyerarşik yapısına dahil olup, talimat alarak hareket ettiğimi gösterir maddi, somut kesin hiç bir delil yok. Örgüt hiyerarşisi içinde yer aldığım iddiası mantık dışı ve hayatın olağan akışına aykırı.

Bir terör örgütü hiyerarşisi içinde hareket ettiğim sonucuna nasıl varıldığını bilmiyorum. Sayın savcının, bu iddiasını ispat etmesi gerekiyor.

Bu noktada, geçtiğimiz kasım ayında yargıtay'ın örgüt üyeliği ile ilgili kararına dikkatinizi çekmek istiyorum. Kararda, örgüt üyeliğini belirlemede, örgüt üyesinin örgüt hiyerarşisi dahilinde verilen her türlü emir ve talimatı teslimiyet duygusuyla yerine getirmeye hazır olması ve yapması gerektiği vurgulanıyor. Yargıtay organik bağın önemli olduğunu açık ve kesin olarak tarif ediyor.

İddianamede bana yönelik olarak bu yönde bir tarif yok.

Böyle bir örgütü bilmediğim gibi bu örgütün anayasal düzeni devirmek gibi bir faaliyeti olduğunu da bilmem mümkün değildir.

(organik bağ: örgüt üyeliği, örgüte katılmayı, bağlanmayı, örgüte hâkim olan hiyerarşik gücün emrine girmeyi ifade etmektedir. Örgüt üyesi örgütle organik bağ kurup faaliyetlerine katılmalıdır. Organik bağ, canlı, geçişken, etkin, faili emir ve talimat almaya açık tutan ve hiyerarşik konumunu tespit eden bağ olup, üyeliğin en önemli unsurudur. Örgüte yardımda veya örgüt adına suç işlemede de, örgüt yöneticileri veya diğer mensuplarının emir ya da talimatları vardır.)

Sırf gazetecilik ve özel yaşamımın işleyiş düzenine bir göz atmak bile bir örgüt hiyerarşisi ile uzaktan yakından ilgisi olmayan bir yaşamı ortaya koyar. Yıllardır gazetecilik mesleğimi, kendi home ofisimden sürdürüyorum. Suçlananların önemli kısmını tanımıyorum, tanıdıklarım ise gazetecilik mesleğini yerine getiren insanlar. Ankara'daki zaman gazetesi binasına bir ya iki kere gitmişliğim vardır. Gazetenin, yazarlarla zaman zaman yapılan buluşmalara bile davet edilmeyen bir kişi olarak hiyerarşik yapı içinde yer aldığım iddiası mantık ve izan dışıdır.

Bu nedenle olsa gerek, örgüt yapısı içinde yer alarak örgüt adına propaganda sayılabilecek ne tür eylemlerim olduğuna dair herhangi bir delil sunulamamaktadır. Sunulamaz da.

Ayrıca dikkatinize getirmek istediğim bir husus var, o da, zaman'ın bir terör örgütü oluşumu içinde olduğunu bilseydim, zaten bu gazetede çalışmazdım. Ama bu illegal oluşumu devlet görmemiş ben nasıl görebilirdim?.

Hiyerarşik yapı var idiyse neden önlem alınmadı?

Böyle bir hiyerarşik yapı var ise, güvenliğimizi sağlamakla görevli olan güvenlik ve istihbarat birimlerinin bu hiyerarşik yapıyı çok önceden görmüş olması ve çökertmesi gerekmiyor muydu sorusu ise cevaplanmamış bir biçimde ortada duruyor. İddianamede sözü edilen "örgüt adına faaliyet" suçlamasına en güzel cevabım bir soru olacak: allah aşkına, istihbarat teşkilatının, yüksek komuta heyetinin, devlet kurumlarının sezmediği, izlemediği, şüphelenmediği, ve bilmediği örgütü ben nasıl bileceğim ve adına faaliyette bulunacağım?"

3

Gülen'den talimat ile yazılar yazılması suçlaması

İddianamede bir itirafçının 2005'te verdiği ifadeye dayanarak zaman'ın tüm içeriğinin, gülen'in talimatlarıyla belirlendiği iddia edilmektedir. bu durumda, 2005'lerde ve sonrasında bu gazetede yazı yazan, ve aktif siyaset içinde yer alan eski siyasetçiler, cumhurbaşkanlığı danışmanlığı yapan isimler, ve pek çok gazeteci töhmet altında bırakıldığına göre niçin sorgulanmadıkları sorusu akla geliyor.

Belli ki, benim 37 yıllık mesleki kariyerim ve hiç değişmeyen çizgim hiç araştırılmamış. 37 yıldır bu ülkede yazı yazıyorum. Çizgim milim değişmemiştir. Demokrasi ve hukuk isteyen herkesi destekler, demokrasi ve hukuka karşı çıkan herkesi eleştiririm. Ancak, çizgim aynı kalmakla beraber, değişik görüşlere sahip gazetelerde çalışmayı başarabilmiş ender gazetecilerden biri olmakla da öğünürüm, çünkü bu vakıa bile tek başına bu iddiayı, yani "talimat altında yazı yazan bir kişi" suçlamasını çürütecek niteliktedir.

Niçin mi? Açıklayayım. Meslek yaşamıma, devletin resmi kurumu anadolu ajansı'nda başladım, sonrasında, hürriyet'in ingilizce gazetesi olan hurriyet dateline, ile turkish daily news, cumhuriyet, yeni binyıl, taraf, zaman gibi farklı siyasal çizgileri olan gazetelerde çalıştım. Farklı görüşte ve yayın politikalarında olan bu gazetelerde çalışmış olmam benim ne ölçüde bireysel davranan, bağımsız düşünceli ve profesyonel bir gazeteci olduğumu gösterir bir kanıttır.

4

Ulusal güvenliğe tehdit oluşturma suçlaması

İddianamede yine toptancı bir biçimde yapılan bir başka suçlamaya göre, şüpheliler yazdıkları yazılarla örgütün amacına hizmet ederken ulusal güvenliği tehdit edebilecek, toplum huzurunu, toplumsal barışı ve asayışı bozabilecek beyanlarda bulunmuşlardır.

Ancak, sayın mahkeme heyeti, hangi başlık altında, hangi yazılarımla, hangi tarihte, hangi konuda, örgütün hangi amacına hizmet ettiğim ve toplumsal barışı ve ulusal güvenliği tehdit ettiğim konusunda tek bir örnek, konuşma, yayın, tarih vs gösterilmemiştir. Birinci itirazım budur. Ağır bir itham ve buna karşılık tek bir delil bulunmamaktadır.

Aslında delil konulamaması, bu suçlamanın tam tersi varit olduğu için olsa gerek. Çünkü, bir örnek vermek gerekirse tüm yazılarımda ve yazdığım raporlarda ulusal güvenliği tehdit eden unsurlara karşı, devletin istihbarat kurumlarının aralarındaki çekişmelere son vermeleri gerektiğini yazageldim.

Nitekim, 15 temmuz başarısız darbe girişimi sonrası ortaya çıkan resmi belgeler, benim yıllar önce öngördüğüm istihbarat kopukluğunu açığa çıkarmış bulunuyor. Bu belgeler, sayın savcı'nın iddiasının aksine benim, ülkenin asayiş, huzur ve güvenliğini tehlikeye atacak gelişmelerin zeminini oluşturan ve besleyen güvenlik kurumlarındaki bozukluğu, dengesizlikleri, iç çekişmeleri önceden gören ve basiretli uyarılar yapan bir gazeteci olduğumu kanıtlamaktadır.

Ve bu belgeler, yine, sorulması adeta bir zorunluluk olan şu soruyu gündeme getirmekte: 15 temmuz kalkışması ülkenin asayişini, huzurunu, ve iç güvenliğini tehdit eder bir mahiyet taşımaya rağmen bu tehlikenin hayatiyet kazandığı "süreçte" görev yapmış üst düzey askeri ve sivil yetkililerin ve icra organı olarak ülkeyi yönetenlerin hiçbir önlem almamış olması nasıl izah edilebilir?

5.

twitter kullanma suçlaması

İddianamede, vazgeçilmez önemde bir hukuk kuralı olan suçun şahsiliği ilkesi görmezlikten gelinerek kollektif suçlama yöntemine yine başvurulmakta ve "şüpheliler twitter yoluyla darbeyi övdüler" denmektedir.

Ancak, sayın savcılık makamı, bu iddiasını da şahsım için kanıtlama çabasına girmemiş, yolladığım tek bir tweet mesajı gösterememiştir.

Altını çizeyim: aktif twitter kullanıcısı değilim. Üstelik olabilirdim de, çünkü twitter kullanmak bir suç değil.

1. Bölüm- hukuk nerede?

Sayın mahkeme heyeti, toptancı bir yaklaşımla tüm sanıklarla beraber şahsıma da yöneltilen 5 ana suçlamaya cevaplarımı verdim. Geriye vurgulamam gereken bir başka husus kalıyor. İddianame, adil yargılama usulunun 3 temel unsurunu ihlal etmektedir. Yukarıda da değindiğim üzere delilsiz suç olmaz," "suç ve cezanın şahsiliği," ve "başkalarının işlediği suçlardan dolayı sorumlu olmama" gibi hukukun evrensel ilkelerinin iddianame hazırlanırken unutulduğu ya da ihlal edildiği çok açık ortadadır!

suçun şahsiliği ihlal edilmiş ve keyfi bir suç tanımı yapılmış

Şimdi iddianamenin bana isnat edilen suçlamalar ile hiçbir bağlantı ya da neden-sonuç ilişkisi kuramayan yapısına ek olarak ihlal ettiği bir diğer temel hukuk ilkesine geçeceğim: iddianamenin son sayfası tüm şüphelilere kollektif bir dizi suç isnat ederek, yani tüm şüphelileri aynı sepete doldurarak (s. 64...) suçun ve cezanın şahsiliği ilkesini tümüyle çiğnemiştir.

Bununla da kalınmamış, isnat edilen suç akıllara durgunluk verecek bir biçimde, gayri kanuni bir biçimde tanımlanmış suç unsuru içermediği kabul edilen yazma-çizme faaliyetleri bile suç yapılmıştır: ne diyor iddianame tüm şüphelilerin “görünürde suç unsuru rastlanılmayan yazılarında dahi basın ve ifade özgürlüğü aşılarak devlet yetkililerinin ve kurumlarının haklarını ihlal eder niteliktedir. Yani iddia makamı, devletin ve kurumların haklarının ihlali biçiminde yeni bir suç icat etmektedir.

“suç unsuru içermese bile” ifadesi için nasıl bir savunma yapabilirim?

Nitekim hürriyet yazarı Sedat Ergin de, 20 eylül 2017 tarihli bir yazısında,

“sezgileri bir tarafa bırakıp iddianameyi incelediğimde de karşıma çıkan ilk gariplik, Şahin Alpay’la birlikte Nuriye Ural, Lale Sariibrahimoğlu gibi tanıdığım başka meslektaşları da içine alan sanıkların bir kesimi için yöneltilen suçlama kalıbındaki çelişki oldu..... savcılık makamı, iddianamenin sonunda “şüpheli yazarların gerek suç unsuru ihtiva ettiği tespit edilen yazılarıyla, gerek tek başına suç unsuru olduğu belirlenememekle birlikte örgütsel hedef ve amacı tamamlayan yazılarla, FETÖ-PDY terör örgütü hiyerarşisi içerisindeki görevlerini yerine getirdiklerini” ileri sürüyor. Bu ifadeyle “suç unsuru içeren yazılara” ek olarak “tek başına suç unsuru olduğu belirlenemeyen” yazıların da bulunduğu savcılık makamı tarafından teslim ediliyor. Ama suç unsuru olmasa da sanıkların bu yazılarla “örgütsel hedef ve amacı tamamladıkları” ileri sürülüyor.

Ergin, “bu nasıl oluyor, doğrusu pek anlamadım. Görüşlerine başvurduğum tanınmış ceza hukukçusu Prof. Köksal Bayraktar’dan şu yanıtı aldım,” diyor. Ergin’in aktardığı Bayraktar’ın yanıtı ise şöyle;

“bugüne kadar okuduğum en vahim iddianamelerde bile böyle bir niteleme görmedim. Savcı delilin olmadığını açıkça söylüyor. Ceza hukukunda suç olmayan şey delil olmaz. Bu kadar açıktır. Bu, tamamen belirsizliğin hâkim olduğu son derece müphem bir suçlamadır. Bir amaca hizmet etmekten söz edilirken, bu amaca nasıl hizmet ettiği gerekçelendirilmeyerek bu belirsizlik adeta delil yokluğu seviyesine indiriliyor. Dolayısıyla delil yokluğu ikinci kez suçun olmadığını ortaya koyuyor.”

Hak ihlalleri

Tutuklanacağıma dair haberleri, 26 temmuz günü medyaya servis edilen sabah haberlerinden öğrendim. Aynı gün, akşam saatlerinde, polis, evimde arama yapmadan yaşadığım home ofisin dışında beni gözaltına alıp Ankara emniyetine götürdü. Tutuklanmamı gerektirecek bir suç işlemediğimden çok emin olduğumdan, düzenli kullanmakta olduğum hayati olan ilaçlarımı ve ek giysilerimi yanıma bile almamıştım.

27 temmuz 2016’da gözaltına alındım, 30 temmuz tarihinde tutuklandım. Gerek gözaltı sırasında gerekse tutuklanmamın ardından yaklaşık 2,5 ay kaldığım Bakırköy kadın kapalı cezaevinde maruz kaldığım bir dizi hak ihlallerini dikkatinize getirmek istiyorum. Çünkü, duruşmaların bir amacı da hâkılıyı haksızdan, doğruyu yalandan, masumu suçludan ayırt etme konusunda kamuyu bilgilendirecek gerçek hikayelerin ortaya çıkmasıdır.

Özet olarak geçeceğim. Ankara’da ve İstanbul’da, 26 temmuz itibarıyla gözaltına alındığım yaklaşık 4 gün süresince kimi polis yetkililerinin sözlü saldırılarına ve kötü muamelelerine maruz kaldım. Tutuklandıktan sonra çok ciddi sağlık

problemlerime rağmen hayati olan ilaçlarımın temininde çektiğim güçlükler ancak ailemin ısrarlı girişimleri sonucu kısmen de olsa çözüme kavuşturuldu. Geçirdiğim ağır hastalığın cezaevi koşullarında nüksetmesi endişesiyle ailem, tedavi gördüğüm Hacettepe hastanesinden alınan detaylı raporları savcılığa sundu. Ancak, muayene için sevk edildiğim hastane heyeti, bu ciddi sağlık sorunumu inceleme dosyasına bile dahil etmedi.

Cep telefonuma, tutuklanmam sırasında ve cezaevinde çantamla birlikte el konu. Yani bu süreç öncesinde cep telefonumda da bir inceleme yapıma gereği duyulmadı. Adeta, bir el benim her ne pahasına olursa olsun tutuklanmamı istiyordu.

37 yıllık gazetecilik mesleğim boyunca taşıdığım basın kartım iptal edildi, pasaportuma el konu. Rahmetli babamdan kalan mütevazı taşınmazıma önce el konu sonra kısmen işlem geri çekildi. Taşınmazlarım üzerindeki tedbir ile banka hesabım üzerine konan blokaj en nihayetinde yakın tarihte kaldırıldı.

Sonuç: beraat talebi

38 yıl boyunca aktif olarak 25 yılı milletvekilliği olmak üzere siyaset yapmış ve bu sürede iki darbe, bir muhtıra yaşamış, 1980 darbesi sonrası siyasi yasaklı ilan edilmiş ve hayatı boyunca demokrasinin kesintiye uğramaması uğruna savaşmış bir babanın kızımı tıpkı isminden onur duyduğum babam gibi seçimle işbaşına gelenlerin seçimle gitmesine içten inanan bir kişiyim. Bir darbe teşvikçisi ya da katılımcısı olmam "gerçek"lerden kopuk bir iddiadır ve aile geleneğimle çelişir.

Ayrıca, rahmetli babamın saygın bir hukuki kimliği vardır. Bunu not etmemin ayrı bir nedeni var: adliye saraylarında yıllarca avukat olarak koşturan mesleğine aşık birisi olarak rahmetli babamın parlamentoda benimsediği en önemli misyonlarından biri avukatların ve hakimlerin çalışma koşullarını ve özlük haklarını iyileştirmek olmuştur.

Kendisi, bugün değişikliklere uğramakla birlikte avukatlık kanunu'nu parlamentoya teklif olarak sunan ve yasalaştırılmasına büyük katkıda bulunan kişidir.

(avukatlık kanun tasarısı 1965 yılında kanunlaştı)

Demokrasi aileden başlarsa ben demokrat bir ailenin ferdiyim. Seçkin olmayan, kendi insanıyla barışık, temsili demokrasiye inançlı bir sosyal demokrat ve hepsinden önemlisi darbe sözcüğünü lügatından silmiş vicdan sahibi bir insanım.

Yüce mahkemeden beraatimi talep ediyorum. Buna ek olarak, pasaportumun ve yıllardır taşıdığım basın kartımın iadesini de talep ediyorum.

Saygılarımla

Lalezar Sarıbrahimoğlu